

Fraværende med Orlov.

Rée. Boisen.
Kampmann. Boserup.
Marckmann.

Fraværende.

David. Skau, L.
Hoffmeyer. Sponeck.
Nørgaard. Stoddsleth.
Boulsen, C. M. Timm.
Rosenørn. Luren (Hjg).
Schjott. Christensen, J.

Stemte ikke.

Bardenfleth.

10) Lovforslagets § 10, saalydende:

For saadanne trykte Meddelelser om personlige og huuslige Forhold, hvorved Privatlivets Fred kan forstyrres, bødes fra 20 til 100 Rbd.

vedtoges med 58 Stemmer mod 13.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det næste Afsnit, som vil omfatte § 11 med de til denne § stillede Endringsforslag under Nr. 20, 21, 22 og 23. Ved Afstemningen vil der først blive stemt over Forslaget under Nr. 20, dernæst over Forslaget under Nr. 22, forsaavidt hiint maatte blive forkastet; derefter over det første Punkt af Forslaget under Nr. 21, og derpaa over det sidste Punkt af samme Forslag; det vil nemlig erindres, at de 2 mellemliggende Punkter ere bortfaldne. Til Slutning vil der endelig være at stemme over selve Paragraphen, ved hvilken Afstemning Forslaget under Nr. 23 tillige vil finde sin Afgjørelse.

Dankier: Jeg antager, efter hvad der er passeret, at de Ord „eller Blad“, som staae i § 21, udgaae, ligesom jeg ogsaa tillader mig, at gjøre opmærksom paa, at der i Forslaget til Nr. 22 er indløben en Trykfeil; der staaer at „komme“ skulde forandres til „kommer“, det skal hedde: „kunde“ skal forandres til „kan“. Efter disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at erklære, at Forslagsstillerne optage det andet Forslag under Nr. 21, idet vi nemlig erkjende, at der kan være Tilfælde, hvor vort Forslag vilde medføre practiske Vanffeligheder. Ligeledes ere vi enige i at tiltræde det under Nr. 22 stillede Forslag. Forsaavidt der fremdeles er

foreslaet, at denne § skulde udgaae, skal jeg tillade mig, blot at erindre om, at S'en er jo motiveret af Agtelse for Pressen, af Erkjendelse af, at det er vigtigt, at man paaagter, hvad der i Pressen bliver udtalt og ytret, og det er derfor man vil have Enhver sikket Adgang til at forsvare sig igennem det Sted, hvor han er bleven angreben.

Wiskens: Da de ærede Forslagsstillere have optaget det af mig stillede Forslag, skal jeg ikke videre udtale mig derom, men indskrænke mig til, for Fuldstændigheds Skyld, at gjøre opmærksom paa en anden mindre Trykfeil, idet der nemlig staaer „ansees“ istedetfor „anseer“.

Justitsministeren: Den Forandring, som de ærede Forslagsstillere ved den foreliggende Paragraph have gjort i det Udkast, der kom fra Landsstinget, kan jeg ikke andet end ansee som betænkelig. I det Udkast, der udgik fra Regjeringen, var der, som bekiendt, optaget en Paragraph, hvorefter det maatte være Ministrene og Øvrighederne tilladt at berigtige de factiske Urigtigheder, som de maatte finde i Pressen; man kan ikke sige, at denne Bestemmelse gik ud fra en Ringeagt for Pressen, tværtimod, jeg troer, at den netop udsprang af Agtelse for Pressen, og man havde opgiivet alle de øvrige Midler, som tidligere havde beskyttet mod deslige Angreb paa Embedsstanden, og navnlig efter Forordningen af 27de September 1799 endnu kunde komme til Anvendelse. Jeg kan slet ikke nægte, at den Bestemmelse, der saaledes indeholdtes i Regjeringens Udkast, havde endeel Betæneligheder imod sig; det kan ikke nægtes, at en saadan Berigtigelse kan give Anledning til yderligere Berigtigelser, og at man tilsidt dog vil have ondt ved at modstige alle de Insinuationer, der kunne komme i Anledning af en saadan Berigtigelse. Det er altsaa meget muligt, at Berigtigelserne ville tabe deres Kraft, men man har dog antaget, at det vilde være den rette Vej for at læge de Saar, som Pressen selv slaaer. Derimod kan jeg slet ikke finde, at det Forslag, som her foreligger, vil kunne opnaae sit Diemed. Jeg troer, at det saa at sige aldrig vil blive afbenyttet, eftersom den, der bliver angrebet i et Blad, ikke vil have det i sin Magt, netop i den Kred, hvor han